

A בס"ד

Intro

Today we will Be"H learn דף of זבחים ל"ה
Some of the topics we will learn about include:

חויז לזמנו וחויז למקומו

If someone slaughters a קרבן intending to eat or burn part of it at the wrong time or place, the קרבן is invalidated.

The Gemara discusses various cases, including:

דבר שאין דרכו לאכול

If he intended to eat a part of the Korban that is not ordinarily eaten;

AND

If he intended to eat various parts of the Korban, such as

העור

The hide;

הרוטב והקיפה

The gravy or spices of the cooked קרבן,

האלל

The neck sinew, which is soft and edible;

העצמות והגידין וקרנים והטלפים

The bones, the sinews, the horns, or the hooves;

שליל ושלילא

A fetus or afterbirth found in the Korban, which most

people do not eat;

צמר ושער

Wool or hair;

חלב מוקדשין וביצי תורין

Milk or eggs found inside the Korban;

מתפגל

אע"פ שאין מפגל

פיגול ר' אלעזר holds that some parts of the קרבן can become קרבן as פיגול, even if thinking about that part would not render the קרבן as פיגול.

B פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים

The laws of certain Korbanos, whose meat is burned outside of the מקדש.

לינה

Invalidating part of a Korban by leaving it overnight;

המעלה בחוץ

One is not liable for burning a Korban outside the מקדש unless it is meant to be burned inside the מקדש.

אם עלו לא ירדו

If certain invalid Korbanos are brought onto the מזבח, they are not brought down; rather, they remain on the מזבח to be burned there.

A

חויז לזמנו
וחויז למקומו

דבר שאין דרכו לאכול

מתפגל
אע"פ שאין מפגל

B

פרים הנשרפים
ושעירים הנשרפים

לינה

המעלה בחוץ

אם עלו לא ירדו

1 So, let's review...

As we have been learning all along, if one performs the חוץ לזמנו או חוץ למקומו with intentions to eat or burn the Korban, חוץ למקומו, at the wrong time or place, the קרבן is invalidated. The Mishnah now lists several exceptions to this rule:

Zugt di Mishnah

השוחט את הזבח
לאכול דבר שאין דרכו לאכול
ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר
כשר
ורבי אליעזר פוסל

If someone slaughters a קרבן intending to eat a part of the animal that is not usually eaten or to burn a part that is not usually burned, at the wrong time or place;
The תנא קמא says the קרבן is valid, while רבי אליעזר says it is פסול.

The Mishnah continues

לאכול דבר שדרכו לאכול
ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר
פחות מכזית
כשר

If he intended to eat a part that is usually eaten or to burn a part that is burned, but less than a כזית, the קרבן is valid.

Furthermore,

לאכול כחצי זית
ולהקטיר כחצי זית
כשר

שאין אכילה והקטרה מצטרפין
If he intended to eat a $\frac{1}{2}$ כזית and burn a $\frac{1}{2}$ כזית, the קרבן is still valid, because eating and burning do not combine to invalidate the קרבן.

1

אָנְד

השוחט את הזבח
לאכול דבר שאין דרכו לאכול
ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר

כשר

ורבי אליעזר פוסל

If someone slaughters a קרבן
intending to eat a part of the animal that is not usually eaten
or to burn a part that is not usually burned,
at the wrong time or place;

לאכול דבר שדרכו לאכול
ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר

פחות מכזית

כשר

If he intended to eat a part that is usually eaten
or to burn a part that is burned,
but less than a כזית,
at the wrong time or place;
the קרבן is valid.

לאכול כחצי זית
ולהקטיר כחצי זית

כשר

שאין אכילה והקטרה מצטרפין

If he intended to eat a $\frac{1}{2}$ כזית
and burn a $\frac{1}{2}$ כזית,
at the wrong time or place;
the קרבן is still valid,
because eating and burning do not combine
to invalidate the קרבן.

2 The Mishnah continues

השוחט את הזבח
לאכול כזית
מן העור ומן הרוטב ומן הקיפה ומן האלל
ומן העצמות ומן הגידין ומן הקרנים ומן הטלפים
חוץ לזמנו וחוץ למקומו
כשר

If someone slaughtered a קרבן, intending to eat a כזית of the hide, or of the gravy or spices of the cooked קרבן, or the neck sinew, or of the bones, the sinews, the horns, or the hooves, at the wrong time or place, the קרבן is valid.

Furthermore,
ואין חייבין עליהן
משום פיגול ונותר וטמא
One is not liable for eating these parts of a קרבן that became

פיגול
Sacrificed with the wrong intent;
נותר
Left past the time it may be eaten; or
טמא

2

השוחט את הזבח
לאכול כזית
מן העור ומן הרוטב ומן הקיפה ומן האלל
ומן העצמות ומן הגידין ומן הקרנים ומן הטלפים
חוץ לזמנו וחוץ למקומו
כשר

If someone slaughtered a קרבן,
intending to eat a כזית of the hide, or of the gravy
or spices of the cooked קרבן, or the neck sinew, or of the bones,
the sinews, the horns, or the hooves,
at the wrong time or place,
the קרבן is valid.

ואין חייבין עליהן
משום פיגול ונותר וטמא
One is not liable for eating these parts of a קרבן that became

פיגול
Sacrificed with the wrong intent;
נותר
Left past the time it may be eaten; or
טמא

3 The Gemara discusses the laws of פיגול regarding certain parts of the animal:

אמר רבי אלעזר
פיגול בזבח נתפגל השליל
בשליל לא נתפגל הזבח

If one slaughtered a קרבן intending to eat it at the wrong time, the entire קרבן becomes פיגול, including the fetus, because

שליל גופיה דזיבחה הוא
דעובר ירך אמו

The fetus is part of the קרבן;

However, if one slaughtered a קרבן intending to eat the fetus at the wrong time, the קרבן does not become פיגול, because

רובא דאינשי לא אכלי ליה

Most people do not eat the fetus, and so it is considered אין דרכו לאכול, and does not render the Korban פיגול.

Similarly,

פיגל באלל נתפגלה מוראה
במוראה לא נתפגל אלל

If one had intentions of פיגול while sacrificing the אלל, the neck sinew of a bird, the קרבן becomes פיגול, because a bird's אלל is soft and edible, and the crop, part of a bird's digestive system, also becomes פיגול, because it is edible. However, if one had intentions to eat the crop, the קרבן does not become פיגול, because most people do not eat it.

Similarly,

פיגל באימורין נתפגלו פרים
בפרים לא נתפגלו אימורים

If one slaughtered פרים הנשרפים, the פרים whose meat are burned outside the מקדש, with intentions to sacrifice the אימורים, certain fats, חוץ לזמנו, at the wrong time, the פרים, the meat, becomes פיגול, because the אימורים are דרכו להקטיר;

But if he had intention to eat the פרים, the meat, חוץ לזמנו, at the wrong time, the קרבן is not פיגול, because the meat is not דרכו לאכול.

As Rashi explains, אמר רבי אלעזר holds

מתפגל
אע"פ שאין מפגל

A part of the קרבן can have the Halachah of פיגול, even if a wrong intention about that part would not render the קרבן as פיגול.

3

אמר רבי אלעזר
פיגל בזבח נתפגל השליל
בשליל לא נתפגל הזבח

If one slaughtered a קרבן
intending to eat it at the wrong time,
the entire קרבן becomes פיגול, including the fetus,
because

שליל גופיה דזיבחה הוא
דעובר ירך אמו

The fetus is part of the קרבן;

However,
If one slaughtered a קרבן
intending to eat the fetus at the wrong time,
the קרבן does not become פיגול,
because

רובא דאינשי לא אכלי ליה

Most people do not eat the fetus,
and therefore it is considered אין דרכו לאכול,
and does not render the Korban פיגול.

פיגל באלל נתפגלה מוראה
במוראה לא נתפגל אלל

If one had intentions of פיגול
while sacrificing the אלל, the neck sinew of a bird,
the קרבן becomes פיגול,
because a bird's אלל is edible,
and the crop, part of a bird's digestive system,
also becomes פיגול, because it is edible.

However, if one had intentions to eat the crop,
the קרבן does not become פיגול,
because most people do not eat it.

פיגל באימורין נתפגלו פרים
בפרים לא נתפגלו אימורים

If one slaughtered פרים הנשרפים,
the פרים whose meat are burned outside the מקדש,
with intentions to sacrifice the אימורים,
חוץ לזמנו, at the wrong time,
the פרים, the meat, becomes פיגול,
because the אימורים are דרכו להקטיר;

But if he had intention to eat the פרים, the meat, חוץ לזמנו,
the קרבן is not פיגול, because the meat is not דרכו לאכול.

As Rashi explains, אמר רבי אלעזר holds
מתפגל

אע"פ שאין מפגל

A part of the קרבן can have the Halachah of פיגול,
even if a wrong intention about that part
would not render the קרבן as פיגול.

4 The Gemara cites several ברייתות regarding this idea:
1.

פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים
מועלין בהן משהוקדשו
Bulls and goats that are burned outside of the מקדש are
subject to the laws of מעילה, forbidden benefit from הקדש,
from when they are consecrated, but
נשחטו
הוכשרו ליפסל
בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה
Once they are slaughtered, they can be invalidated if
touched by someone who immersed in the מקוה that same day,
or someone who was טמא but is still waiting to
bring קרבנות as atonement, or by leaving it overnight.

The Gemara assumes

לינת בשר
The ברייתא refers to leaving the meat overnight;
And even though one cannot be מפגל the קרבן, render it
פיגול, by wrong intention about the meat since it is not
meant to be eaten; nevertheless,
מגו דפסלה בלינה
פסלה בה מחשבה
Since the meat can be invalidated by לינה, it can also be
מתפגל, invalidated by an intention of לינה on the אימורים,
which is, essentially, פיגול;
And this supports what רבי אלעזר said earlier
מתפגל
אע"פ שאין מפגל

4

ברייתא

1

פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים מועלין בהן משהוקדשו

Bulls and goats that are burned outside of the מקדש
are subject to the laws of מעילה,
forbidden benefit from הקדש,
from when they are consecrated, but

נשחטו הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כיפורים ובלינה

Once they are slaughtered,
they can be invalidated if touched by
someone who immersed in the מקוה that same day,
or someone who was
but is still waiting to bring קרבנות as atonement,
or by leaving it overnight.

לינת בשר

The ברייתא refers to leaving the meat overnight;
And even though one cannot be מפגל the קרבן,
by wrong intention about the meat
since it is not meant to be eaten;

Nevertheless,

מגו דפסלה בלינה
פסלה בה מחשבה
Since the meat can be invalidated by לינה,
it can also be מתפגל,
invalidated by an intention of לינה on the אימורים,
which is, essentially, פיגול;

And this supports what רבי אלעזר said earlier

מתפגל אע"פ שאין מפגל

- 5 The Gemara answers
לינת אימורים
The **ברייתא** refers to the אימורים being subject to the laws of
לינה, and, likewise, to the laws of פיגול.
Therefore, there's no proof, because the אימורים are both
מתפגל
ומפגל
And the Braisa is not discussing the בשר.

- 5
-
- לינת אימורים**
*The **ברייתא** refers to the אימורים
being subject to the laws of לינה,
and, likewise, to the laws of פיגול.*
- Therefore, there is no proof,
because the אימורים are both*
**מתפגל
ומפגל**
And the Braisa is not discussing the בשר.

6

2.

ואלו שאין מפגלין ואין מתפגלין
If one slaughters a קרבן intending to eat the following items פיגול למקומו או חוץ לזמנו או חוץ למקומו, the קרבן does not become פיגול, and if a קרבן becomes פיגול, one is not liable for eating these items:

צמר שבראשי כבשים

ושער שבזקן תישיים

The wool on the head of sheep, or the beard of a goat;

והעור והרוטב והקיפה והאלל והמוראה

The hide, gravy, spices, neck sinew, or crop;

והעצמות והגידין והקרנים והטלפים

The bones, sinews, horns, or hooves;

והשליל והשיליא

The fetus or the afterbirth;

וחלב המוקדשין וביצי תורין

The milk or eggs found inside the קרבן.

Furthermore,

ואין חייבין עליהן

משום פיגול נותר וטמא

If the קרבן became פיגול, or if it was leftover and became

נותר, or became טמא, one is not liable for eating these

parts. And

והמעלה מהן בחוץ פטור

If one offers these parts outside of the מקדש, he is not

liable, because they are not meant to be burned inside the

מקדש.

6

כריתא

2

ואלו שאין מפגלין ואין מתפגלין

If one slaughters a קרבן
intending to eat the following items פיגול למקומו או חוץ לזמנו או חוץ למקומו,
the קרבן does not become פיגול,

and if a קרבן becomes פיגול,
one is not liable for eating these items:

צמר שבראשי כבשים ושער שבזקן תישיים

The wool on the head of sheep, or the beard of a goat;

והעור והרוטב והקיפה והאלל והמוראה

The hide, gravy, spices, neck sinew, or crop;

והעצמות והגידין והקרנים והטלפים

The bones, sinews, horns, or hooves;

והשליל והשיליא

The fetus or the afterbirth;

וחלב המוקדשין וביצי תורין

The milk or eggs found inside the קרבן.

ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא

If the קרבן became פיגול,
or if it was leftover and became נותר, or became טמא,
one is not liable for eating these parts.

And

והמעלה מהן בחוץ פטור

If one offers these parts outside of the מקדש,
he is not liable, because
they are not meant to be burned inside the מקדש.

7 The Gemara assumes
לא מפגלין הזבח
ולא מתפגלין מחמת זבח
They cannot render the קרבן as פיגול, nor do they become
שיליל when the קרבן becomes פיגול, even though the שיליל
and the מראה are edible?

This, apparently, contradicts what רבי אלעזר said earlier
מתפגל
אע"פ שאין מפגל

The Gemara answers
לא מפגלין את הזבח
ולא מתפגלין מחמת עצמן
The בריתא means that when one slaughters the animal
with intentions to eat these parts לזמנו, the קרבן does not
become פיגול, and they themselves do not become פיגול.
However, if one intended לזמנו regarding other parts of
the קרבן, one WOULD be liable for פיגול for these parts as
well; as רבי אלעזר said earlier
מתפגל
אע"פ שאין מפגל

7
The Gemara assumes
**לא מפגלין הזבח
ולא מתפגלין מחמת זבח**
*They cannot render the קרבן as פיגול,
nor do they become פיגול when the קרבן becomes פיגול,
even though the שיליל and the מראה are edible?*

?
This, apparently, contradicts what רבי אלעזר said earlier

**מתפגל
אע"פ שאין מפגל**

**לא מפגלין את הזבח
ולא מתפגלין מחמת עצמן**
*The בריתא means that when one slaughters the animal
with intentions to eat these parts לזמנו, the קרבן does not
become פיגול, and they themselves do not become פיגול.*

*However, if one intended לזמנו regarding other parts of
the קרבן, one would be liable for פיגול
for these parts as well;*

as רבי אלעזר said earlier

**מתפגל
אע"פ שאין מפגל**

8

3.

The Gemara cites the continuation of our Mishnah as proof:

השוחט את המוקדשין
לאכול שליל או שיליא בחוץ
לא פיגל

If one slaughters קרבנות intending to eat its fetus or afterbirth outside the מקדש, the קרבן does not become invalidated.

Additionally,
המולק את התורין
לאכול ביציהן בחוץ
לא פיגל

If one performs מליקה, piercing a bird's neck with one's nail, which is done in place of שחיטה, intending to eat its egg outside the מקדש, the קרבן does not become פיגול.

8

בריתא

3

השוחט את המוקדשין
לאכול שליל או שיליא בחוץ
לא פיגל

If one slaughters קרבנות intending to eat its fetus or afterbirth outside the מקדש, the קרבן does not become invalidated.

המולק את התורין
לאכול ביציהן בחוץ
לא פיגל

If one performs מליקה, piercing a bird's neck with one's nail, which is done in place of שחיטה, intending to eat its egg outside the מקדש, the קרבן does not become פיגול.

9 The Mishnah concludes
 חלב מוקדשין וביצי תורין
 אין חייבין עליהן
 משום פיגול ונותר וטמא
 If a קרבן became פיגול or נותר or טמא, one does not violate
 these prohibitions if he consumes milk or eggs found
 inside the קרבן.

The Gemara infers
 הא שליל ושלילא חייבים
 One is liable for eating the fetus of a קרבן that became
 פיגול. Yet the Mishnah earlier said
 אין חייבין עליהן משום פיגול
 One is NOT liable for eating the fetus of a קרבן that
 became פיגול?

Therefore, we must explain
 כאן מחמת הזבח
 כאן מחמת עצמן
 If the קרבן becomes פיגול, one is liable for the fetus as well,
 but if one slaughtered the קרבן intending to eat the fetus
 חוץ לזמנו, one is not liable for eating the fetus, nor the rest
 of the קרבן, since it does not become פיגול.
 This supports what רבי אלעזר said earlier
 מתפגל
 אע"פ שאין מפגל
 =====

9 *The Mishnah concludes* אלף

**חלב מוקדשין וביצי תורין
 אין חייבין עליהן
 משום פיגול ונותר וטמא**

*If a קרבן became פיגול or נותר or טמא,
 one does not violate these prohibitions
 if he consumes milk or eggs found inside the קרבן.*

הא שליל ושלילא חייבים

*One is liable for eating the fetus of a קרבן
 that became פיגול.*

Yet the Mishnah earlier said
אין חייבין עליהן משום פיגול

*One is not liable for eating the fetus of a קרבן
 that became פיגול?*

Therefore, we must explain
**כאן מחמת הזבח
 כאן מחמת עצמן**

*If the קרבן becomes פיגול,
 one is liable for the fetus as well,
 but if one slaughtered the קרבן
 intending to eat the fetus חוץ לזמנו,
 one is not liable for eating the fetus,
 nor the rest of the קרבן,
 since it does not become פיגול.*

This supports what רבי אלעזר said earlier
**מתפגל
 אע"פ שאין מפגל**

10 The Gemara digresses to discuss the ברייתא's ruling:
 והמעלה מהן בחוץ פטור
 If one offers these parts, such as the fetus, outside of the מקדש, he is not liable, because they are not meant to be burned inside the מקדש.
 The Gemara infers
 הא מאימון חייב
 One is liable for offering the meat of the mother animal outside of the מקדש.

Now, as Rashi explains, this cannot be referring to a שלמים, because
 המעלה בשר שלמים בחוץ פטור
 דלא מתקבל בפנים
 One is not liable for offering the meat of a שלמים outside the מקדש, because it is not meant to be offered inside the מקדש. ®

Rather, as the Gemara explains, it refers to עולת נקבה
 א קרבן עולה;
 And even though a עולה must be a זכר and this קרבן is not valid, this ברייתא must reflect the opinion of רבי עקיבא, who ruled
 רבי עקיבא מכשיר בבעלי מומים
 אם רבי עקיבא holds
 אם עלו לא ירדו
 If an animal with a blemish was brought onto the מזבח, it is not brought down; rather, it remains on the מזבח to be burned. Therefore, since it COULD be brought on the מזבח, one is liable בחוץ.

10
 ברייתא
והמעלה מהן בחוץ פטור
 If one offers these parts, such as the fetus, outside of the מקדש, he is not liable, because they are not meant to be burned inside the מקדש.

הא מאימון חייב
 One is liable for offering the meat of the mother animal outside of the מקדש.
 Rashi explains,
 This cannot be referring to a שלמים, because
 המעלה בשר שלמים בחוץ פטור
 דלא מתקבל בפנים
 One is not liable for offering the meat of a שלמים outside the מקדש, because it is not meant to be offered inside the מקדש.

Rather it refers to
עולת נקבה
 א קרבן עולה;
 And even though a עולה must be a זכר and this קרבן is not valid,
 This ברייתא must reflect the opinion of רבי עקיבא, who ruled

רבי עקיבא מכשיר בבעלי מומים
 אם רבי עקיבא holds
אם עלו לא ירדו
 If an animal with a blemish was brought onto the מזבח, it is not brought down; rather, it remains on the מזבח to be burned. Therefore, since it could be brought on the מזבח, one is liable בחוץ.